

7

Cada any, cap a mitjans d'agost, els joves catalans tenim l'oportunitat -si la nostra economia ens ho permet- de gaudir de l'experiència inoblidable de "viure en català". Durant deu dies la capital del Conflent es converteix en seu de l'únic fòrum nacional, on catalans de Perpinyà, de València, de Menorca, de Fraga, de Tortosa, tenim l'ocasió de conèixer-nos millor, a nosaltres i a la nostra nació.

Amb un pressupost de 22 milions, l'edició d'enguany ha estat la més exitosa que es recorda, ja que hi van participar 1500 persones, entre alumnes, professors, conferenciants i animadors culturals. Malgrat això, l'equip rector ha deixat clara la seva intenció de no continuar al capdavant, si l'any vinent les subvencions institucionals no arriben a 50 milions, perquè la UCE no pot fer-se sobre l'esforç continuat d'un petit grup de persones. I si la UCE mor, la responsabilitat serà només de les nostres institucions que li donen un suport econòmic irrisori, com la pròpia Generalitat de la Catalunya Central, que només li'n dona 8 milions mentre se'n gasta 200 en el fantasmal Institut Català d'Estudis Mediterranis, per a glòria del senyor Porcel.

Cal exigir a les nostres institucions, d'una vegada per totes, el recolzament total i sincer a la UCE, ja que per vertebrar la nació, ens calen estius a Prada.

UCE. Prada.

La Universitat Nacional

Del 16 al 25 d'agost es va celebrar a Prada de Conflent, a la Catalunya Nord, la 22a. edició de la Universitat Catalana d'Estiu (UCE). La UCE va nèixer el 1969, seguint el model de les *universitats lliures* que sorgiren arran del maig francès de 1968. Es trià la vila de Prada per tres factors: primer, per les facilitats que donà l'Ajuntament des de bon principi; segon, per haver estat refugi de molts catalans del Sud que fugiren de la dictadura feixista espanyola (Pau Casals i Pompeu Fabra hi visqueren, i aquest darrer hi és enterrat); i tercer, per ser la capital del Conflent, comarca on es troben bona part dels llocs històrics lligats al naixement de Catalunya (Sant Miquel de Cuixà, Sant Martí del Canigó, el castell de Rià,...).

Des de la seva creació, la UCE de Prada fou símbol i expressió contra la dictadura franquista, i amb la continuada presència de la pràctica totalitat de la intel·lectualitat catalana anà consolidant el seu caràcter cultural.

Mort Franco, el mateix concepte de la UCE entrà en crisi, i es qüestionà la seva continuïtat. Del

→

1977 al 1984, es remarcà el seu caràcter lúdic i alternatiu, sent regida per una comissió gestora. A partir de 1985 es creà el Patronat que ha permès donar viabilitat al projecte de Prada com a fòrum nacional català.

Des de començaments dels anys 80, la Universitat Catalana d'Estiu es convertí en punt de trobada obligat per anar copsant any rera any els avenços del nou independentisme polític català, amb la Crida i l'MDT.

Prada 1990

L'edició d'enguany ha estat marcada per un gran èxit tant d'assistència com de continguts. La participació estudiantil ha estat més nombrosa que mai, gràcies al fet que molts Consells Comarcals de la Catalunya Central s'han afegit als organismes que ja col·laboraven, donant beques d'ajut.

Aquest any l'oferta docent ha estat realment impressionant: cursos de Formació Cultural (Iniciació als Països Catalans, a la Sociolingüística, Coneixement de la Catalunya Nord...), Seminaris d'Extensió Universitària (Geologia, Biologia, Art, Literatura, Ciències Socials...), Tallers (Dansa, Festes, Muntanyisme, Cançons populars, Socorrisme, Astronomia, Ràdio, Video).

Quant als ja habituals debats i conferències cal destacar els que es desenvoluparen sobre: El futur del català a l'Alguer, La via bàltica, i El Mapa Universitari de la Catalunya Central.

Se celebraren les commemoracions del 500 aniversari de l'edició del "Tirant lo Blanc" de Joanot Martorell, i el 50 aniversari de l'afusellament del President Companys, així com els homenatges a

Josep Benet i Vicent Andrés Estellés.

Tot això fou complementat amb una àmplia oferta lúdica que inclogué teatre (Marduix), música (Els Pets, Joan Amèric) cinema, castellers, pilota valenciana, rugbi...

Finalment cal destacar la gran presència de militants de les JERC com a alumnes, així com la presència de destacats dirigents d'ERC com a conferenciants, professors o animadors culturals, entre els quals destaquen els diputats Josep Lluís Carod-Rovira (Vice-president de l'equip rector de la UCE) i Miquel Pueyo, els membres del Comitè Executiu Ernest Benach i Josep Huguet, Joan Mir d'ERC-Mallorca, i Josep Inglès d'ERC-Gràcia.

El Liceu Renouvier seu de la UCE

II Assemblea Nacional de Galiza Nova

**GALIZA
NOVA**

Els dies 21 i 22 de juliol, una delegació del Comitè Executiu de les JERC, formada pel nostre Secretari General Joan Puigercós i per Josep Ramon Parés, President de la Federació de Barcelona-Comarques, es va desplaçar a Santiago de Compostela, per assistir a la II Assemblea Nacional de Galiza Nova (GN), organització juvenil integrada al Bloque Nacionalista Galego (BNG).

Sota el lema "Mellorando o presente", l'Assemblea de GN va debatre un seguit de ponències sectorials i va elegir la nova direcció. Va ser escollit com a portaveu de la Mesa Permanent Manuel Antelo que fins ara ja havia exercit de coordinador d'algunes àrees a la mateixa Permanent.

Les ponències es dividiren en dues grans parts: per una banda la d'organització, on s'inclouen els estatuts i l'estructura i funcionament de GN; d'altra banda, la d'estratègia política anomenada "Acció Social", on es van definir les diferents línies d'acció política.

A nivell estudiantil, GN és present de forma hegemònica als CAF (Comites Abertos de Faculdade), l'organització que ha aconseguit erradicar aquell estúpid tòpic que deia que Galícia era de dretes, guanyant fins i tot el rectorat de la Universitat de Santiago. Els CAF estan integrats per totes les forces d'esquerres de Galícia, però sota el control dels nacionalistes.

En el camp del feminisme, GN organitza campanyes de base amb d'altres organitzacions juvenils nacionalistes, com les Mocedades Nacionalistas Galegas (MNG, joventuts del PNG) alhora que col.labora amb el "Movimento Feminista Galego".

En relació a la Política Ecològica, GN col.labora també amb ADEGA, l'organització ecologista més important i prestigiosa de Galícia.

Respecte al Servei Militar Obligatori, GN denuncia la Llei d'Objeció, alhora que dóna suport al MOC i a l'estratègia per la insubmissió.

A nivell sindical, a Galícia hi ha tres grans organitzacions: dos sindicats de treballadors, la INTG (Intersindical Nacional de Treballadores Galegos) i la CXTG (Confederación Xeneral de Treballadores Galegos), que estan en procés de fusió, per crear la CIG, (Converxència Intersindical Galega), i un sindicat agrícola i ramader, les Comisiones

Labregas, molt semblant a la nostra Unió de Pagesos. GN és present i participa a les sectorials de joventut de tots aquests sindicats.

Ideològicament, GN és una organització d'esquerra plural, que va des de socialdemòcrates fins a comunistes, i practica una política d'esquerreres que consegüentment denuncia la política colonial del govern central, i la caciquista i regionalista de la Xunta.

Aquestes són, a gran trets, les propostes d'una organització juvenil d'esquerra independentista, que ben mirat, presenta moltes coincidències amb el projecte de les JERC. La principal diferència rau en el fet que el nacionalisme gallec ja fa anys que camina en un procés de clarificació i extensió, que provoca que, a hores d'ara, Galiza Nova sigui una organització model de com s'ha de treballar i en quina línia, per a totes aquelles organitzacions juvenils de les nacions sense estat, donada la seva implantació en àrees tan vitals com ensenyament, treball, associacionisme, ecologia,... i l'exemplar tasca de tipus institucional al Concello de la Mocidade Galega, on són omnipresents al Secretariat Nacional.

Consell Nacional. Berga, 14 de juliol de 1990

Del darrer Consell Nacional cal destacar:

1r. S'aprovà el Reglament del Consell Nacional que fixa entre d'altres normes, l'obligatorietat del quorum per començar qualsevol plenari.

2n. Es nomenà David Minoves com a nou Secretari de Política Juvenil, per 24 vots a favor, 1 vot nul i 1 en blanc.

A més, s'informà del cessament de Daniel Condeminas com a Secretari de Premsa, Publicacions i Propaganda. De moment la Secretaria resta vacant.

3r. Es crearen les Comissions de Treball del Consell Nacional, que són les 8 següents: Medi Ambient, Política Estudiantil, Drets de la Persona, Dona, Objeció de Consciència i Insubmissió, Consells de Joventut, Treball i Política de Joventut (Municipals'91). La proposta fou aprovada per 24 vots a favor i cap en contra.

4t. S'aprovà una resolució condemnant el Govern Civil de Lleida per multar amb 500.000 pessetes la Coordinadora D'Estudiants Independentistes de Ponent, per tallar el trànsit durant una manifestació en contra de la LOGSE.

5è. Es presentà el text-base sobre Política de Joventut, per a les Municipals'91, elaborat pel Comitè Executiu.

Unió de Joves Pagesos. El compromís amb la terra.

La Unió de Joves Pagesos (UJP), organització juvenil que aplega més de 2000 joves i que està vinculada a Unió de Pagesos, es constituí formalment el desembre de 1987 en el marc del seu 1r. Congrés, celebrat a Caldes de Montbui (Vallès Oriental). Per a la UJP, cal estar units i organitzats des de joves per poder fer front a tots els problemes que pateix la pagesia davant la poca preocupació i sensibilització que tenen els nostres governants envers el sector agrari. Les principals línies d'actuació i pensament de la UJP són:

Formació Professional

Cal una formació tant tècnica com cultural, i no solament en edat estudiantil sinó permanentment. Es inadmissible que els centres públics tinguin una infraestructura mínima, i que l'administració subvencioni centres privats on l'ensenyament és manipulat, dirigit i sexista.

Cal que la FP agrària s'adapti a les necessitats reals del sector, ampliant i reforçant a més aquest sector de l'ensenyament.

Servei Militar

La seva obligatorietat suposa un entrebanc per als nois.

Incorporació del jove a la pagesia

Les condicions d'arrendament són salvatges. La terra continua a mans dels especuladors i les línies de crèdits i ajuts oficials són molt minses. S'ha de crear un "Fons Nacional de terres", i una revisió justa per part dels ajuntaments del que és sòl agrícola i del que és sòl urbà.

Lleure

La UJP creu que el seu paper dins el CNJC és donar a conèixer la problemàtica del jove del medi rural (on manquen molt sovint equipaments sanitaris, d'electricitat, telèfon, carreteres, locals socials i de lleure) en una societat fortament urbana com és la catalana, contribuint amb les seves propostes a avançar cap a una societat més justa.

Jordi Virgili: "Cal crear e

Hem parlat amb Jordi Virgili, membre de la permanent nacional d'UJP, sobre la situació actual del món agrari català i de l'activitat de la seva organització.

LA COCTELERA. - *El lema del vostre 1r. Congrés era "lluitem per la continuïtat del treball a la terra"; quins són els principals problemes que troba avui dia un jove que vulgui ser pagès?*

Jordi Virgili. - Principalment dos; la formació professional i l'accés a terres de conreu. Amb la formació, ens trobem que la Generalitat no fa més escoles d'FP públiques perquè a la pràctica considera les de l'Opus existents com a seves, i les incorpora als mapes escolars. A més, les escoles de la Generalitat pertanyen algunes a Ensenyament, i d'altres a Agricultura, i els dos departaments se les disputen; no hi ha coordinació suficient, ni es donen tampoc, en molts casos, els diners necessaris per, a l'activitat docent, ja que el cost per alumne és més alt que a la resta d'escoles professionals. L'embolic institucional és prou considerable si hi afegim les escoles de les diputacions.

La problemàtica de l'accés a terres és especialment greu per als joves, pels molts diners que es necessiten per comprar-les. Com que entenem que un pagès no té per que ser fill de pagès, és necessària la creació d'un fons o "Banc Nacional de terres", gestionat per l'administració pública, que les faciliti sota lloguer, i eviti situacions d'especulació com la que pateixen els parcers de Montagut; així es podria garantir una major mobilitat social dels joves.

Hi ha altres problemes importants?

Sí, n'hi ha d'altres en els quals la UJP també hi treballa; un, que ens afecta a tots, és el del servei militar o la prestació social substitutòria. No pots anar-te'n i deixar els conreus, que necessiten contínues cures, i ho hem tractat al si del CNJC (Consell Nacional de la Joventut de Catalunya). També hi ha el problema del lleure, bàsicament a les zones de muntanya, al qual responem amb l'organització d'intercanvis de joves de diferents comarques, i amb la celebració de diferents jornades culturals i de festa a nivell comarcal, que és la nostra unitat d'organització. Tot això depèn, és clar, de les subvencions que puguem aconseguir.

Des d'UJP, ¿com analitzeu la situació del camp català, i quines són les mesures a emprendre per millorar la seva situació?

La Permanent de la d'UJP: Assumpta Codinachs, Salomó Torres, Jordi Virgili, Lluís Espanyol, Valentí Brunet i Albert Pons.

r el Banc Nacional de Terres''

Estem sofrint un procés en el qual la pagesia ha de defensar els seus interessos davant la nova situació del mercat i dels preus creada per l'entrada a la CE; per tant cal que s'agrupi sindicalment, i s'agrupi també en cooperatives per fer la comercialització dels seus productes. A més, s'ha de reestructurar la producció, fer altres conreus. Això és més fàcil de fer per la gent més jove que pels grans, però no hi ha un altre camí; no es pot viure de les subvencions.

La crisi del sector lleter i el de l'avellana són l'exemple d'aquesta situació creada amb la incorporació a la CE?

Aquests serien extrems de la problemàtica. Cal dir que l'entrada a la CE ens pot beneficiar a la llarga, però que aquesta entrada s'ha fet amb unes condicions pèssimes; en gairebé tots els sectors, els pagesos hem sortit perjudicats, i tant la Generalitat com el Ministeri d'Agricultura no intervenen com haurien de fer-ho, ho podrien fer molt millor. Per altra banda, continuem sense celebrar eleccions al camp, i cap de les dues administracions ha fet cap pas perquè es puguin fer. Sembla que ja els està bé.

Quines relacions teniu amb el govern Pujol?

Ens trobem que la Generalitat no ha obert cap diàleg amb nosaltres per poder discutir aquestes intervencions.

Deixem aquí la situació general del camp català, i parlem ara d'UJP; quines relacions teniu a nivell de Catalunya amb altres sindicats del camp?

Tenim bones relacions al País Valencià amb la Unió de Llauradors, a les Illes amb la Unió de Pagesos de les Balears, i a la Franja, amb els sectors d'allí que formen part de la "Unión de Agricultores y Ganaderos de Aragón". Amb la Catalunya Nord no en tenim de bones, ja que els sindicats de la zona són bàsicament de dretes. A nivell d'estat espanyol, tots formem part de la COAGA.

Com ja has comentat anteriorment, UJP forma part del CNJC, igual que les JERC; com veus les relacions amb altres organitzacions juvenils?

Seria bo que es tinguessin contactes estrets. Per exemple, entenc que amb les JERC ens entendríem fàcilment per les nostres coincidències ideològiques. Cal avançar en aquest sentit.

Aquests dies, UP s'ha sumat a la convocatòria unitària de l'11 de setembre, i en la passada diada del Pi de les Tres Branques, també hi va ser present. Quina valoració fas d'aquesta participació activa en actes de reivindicació nacional?

Faig una valoració del tot positiva. UP sempre ha treballat com a sindicat nacionalista. El pagès sempre ha tingut les coses clares en aquest aspecte; i si es tenen, cal participar-hi. Personalment crec que moltes de les reivindicacions que puguem fer els pagesos són molt similars a les que puguin fer altres sectors de la nació catalana. Els fets demostren que, davant les agressions fetes, en part, per l'administració de l'estat, les reivindicacions nacionalistes prenen sentit. Les qüestions socials i nacionals molts cops van lligades.

Per acabar, quins plans teniu com a més propers?

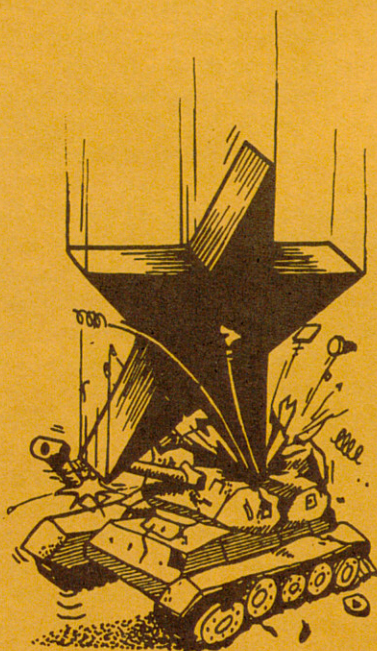
Primer, començar a preparar l'organització del segon congrés del sindicat, que ha de significar un pas endavant per a la UJP.

Doncs endavant i gràcies.

Insubmissió.

La lluita independentista

Les JERC, des de la Crida a ERC de 1987 i fins el darrer Congrés, havíem portat, en relació al Servei Militar Obligatori (SMO) espanyol, una política de suport a l'objecció de consciència i a la insubmissió, per ser la política antimilitarista més coherent i alhora un front de lluita contra l'exèrcit i l'estat espanyol, però mai havíem assumit la lluita com a pròpia, ja que ni la dinàmica, ni les relacions amb la plataforma per la insubmissió, ni la clarificació interna, ni el compromís personal ho havien permès.

L'11è. Congrés Nacional, però, va clarificar la política de compro-

mís de l'organització i dels seus membres, i va crear els mecanismes teòrics i estratègics per assumir la insubmissió com a front de lluita independentista i antimilitarista contra el SMO, trencant amb la dinàmica de les organitzacions juvenils de l'òrbita d'Iniciativa, que col.laboren amb la PSS i alhora trencant amb la política del bloc convergent, que cau en contradiccions nacionals tan flagrants com és col.laborar amb la PSS i advocar per un exèrcit professional espanyol.

Es aquesta voluntat de no eludir l'enfrontament amb Espanya des d'una praxi no-violenta, tot posant en contradicció la "democràcia constitucional", que ens porta a incorporar-nos a la lluita per la Insubmissió que fins ara han portat el Moviment d'Objectors de Consciència (MOC) i la Plataforma per la Insubmissió, aportant una visió nacional que amplia les raons d'enfrontament i el possible número d'insubmisos, i que ofereix als independentistes una nova possibilitat de lluita coherent i efectiva. Malgrat tot, no hem d'oblidar que molts catalans, per múltiples raons, no es veuen amb cor d'objectar o d'optar per la insubmissió, i per això cal lluitar perquè els seus drets com a ciutadans no siguin trepitjats pels militars. Cal, en definitiva, lluitar també per la defensa dels Drets dels Soldats.

Soldats de lleva al golf Pèrsic. Una nova agressió

El clima de distensió mundial que s'anava consolidant entre el dos blocs polític-militars del món, es trencà amb la invasió de Kuwait per part d'Iraq, i el posterior desplegament militar nordamericà al golf Pèrsic com a resposta.

A l'aventura militar nordamericana se li afegí, com era d'esperar, l'OTAN; això sí, mitjançant el subterfugi d'un organisme estrictament defensiu com és la UEO. El conflicte deixava així de ser regional i esdevenia un exemple poc afortunat del conflicte Islam-Occident.

Al govern espanyol li faltà temps per anunciar l'enviament de tres vaixells de guerra al Pèrsic. Amb aquesta decisió, joves que en aquest moment fan el servei militar obligatori pateixen sobre la pròpia pell una "raó d'estat", sobre la qual ningú no els preguntà què en pensaven.

Les JERC, conjuntament amb el partit, hem posat en marxa -en plenes vacances d'estiu- els mecanismes bàsics per aquestes situacions: la denúncia política dels fets i el contacte i immediat suport amb els familiars afectats. Hem denunciat, a més, les il·legimitats jurídiques de la decisió espanyola, ja que el tractat d'unió a la UEO contempla només accions de tipus defensiu davant l'atac a un estat europeu, i per altra banda l'anticonstitucionalitat de la missió de guerra assignada als soldats fora del territori estatal. La ferma oposició dels familiars a l'enviament -pares que van patir els primers dies una total desinformació sobre el que els passaria als seus fills-i el posicionament clarament pacifista del poble català amb el seu majoritari NO a l'entrada a l'OTAN eren altres dues raons que recolzaven la nostra posició de "cap jove català ha de ser forçat a anar al Golf".

ERC feia una crida als pares -alguns dels quals contactaren directament amb el partit- perquè presentessin denúncia al Síndic de Greuges, fet que ha permès l'actuació d'ofici de la sindicatura, i a més denuncià en diverses ocasions la inhibició del govern Pujol, que no donà cap tipus de protecció institucional a aquests catalans, demostrant un cop més que CiU ha convertit la Generalitat en una florida i aparatosa gestoria del govern espanyol.

Des d'un primer moment, les JERC estigueren en contacte diari amb l'única entitat no governamental que en tot l'estat estava efectuant una tasca d'informació i de recolzament a les posicions contràries a l'enviament d'aquests joves: la "Oficina de Defensa del Soldado".

Amb aquesta dinàmica, les JERC ens constituïrem "de facto" en el portaveu juvenil del parer majoritari d'oposició ciutadana a l'enviament de joves al Golf.

Aquest nou capítol d'agressió als drets més elementals de la persona no fa res més que demostrar el que manifestà la direcció de les JERC el dia 22 als mitjans de comunicació: "per als joves catalans amb veritable esperit democràtic i pacifista, l'única sortida viable és l'objecció de consciència i la insubmissió enfront l'exèrcit espanyol".

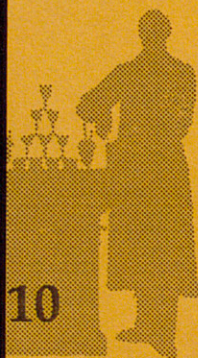
Pla Pujol d'Habitatge o els de la JNC ja tenen piset.

El "Pla Pujol" d'habitatge venut publicitàriament com a solució per molts joves que busquen un primer habitatge, esdevé, números a la mà, un pla de compra de vivenda per aquells joves que ja podrien accedir a pisos a preus de mercat lliure.

Agafem com a exemple un pis de 90 m². que figura dins aquest pla. El seu preu total és de 9.388.620 ptes. D'aquest preu, les caixes avancen un 75% a un interès del 13,5% els cinc primers anys (queden 11 anys a cobrir sota interès normal de mercat); això suposa al jove la quantitat de 80.175 ptes. al mes que ha de retornar d'aquest crèdit. La resta del pis (el 25%) es reparteix de la següent forma: en el cas de menors de 30 anys, hi ha un 5% a fons perdut de la Direcció General de Joventut; si a més el comprador té un salari menor a 3.000.000 de

ptes. anuals, gaudirà d'una altra subvenció a fons perdut d'un 5% a càrrec de la Direcció General d'habitatge. La resta, un 15% que representa 1.400.000 ptes., és el que el jove ha de donar d'entrada al pis. En el cas, molt probable, de no disposar d'aquesta quantitat, haurà de sol·licitar un altre crèdit a interès normal (16,25%) que li suposa 18.000 ptes més mensuals, que sumades a les anteriors de 80.175 ptes., dona la quantitat total a tornar mensualment a les caixes, de 98.175 ptes.

En conclusió, el "Pla Pujol" discrimina les parelles joves i les famílies amb fills que no ingressen més de 175 mil pessetes mensuals, que són la immensa majoria, i beneficia les classes privilegiades econòmicament, que per si fora poc són subvencionades amb 1 milio-

net de pessetes, talment com si els hagués tocat la "Loto Ràpid". És l'accés a l'habitatge doncs, d'aquella part de la joventut catalana que ja té prou poder econòmic per accedir al mercat lliure d'habitatge.

Es per això que les JERC anunciem la presentació aquesta tardor al Parlament de Catalunya, mitjançant l'Agrupació Parlamentària d'ERC, d'una proposició de llei d'un Pla Nacional d'Habitatge de Lloguer per a Joves. Donat que la manca de sòl ha provocat una gran especulació i que els costos de matèries primes i de jornals s'han disparat, el preu de l'habitatge és desorbitat i no és proporcional a la capacitat d'estalvi de les classes populars.

Cal per tant una promoció pública d'habitatges de lloguer amb l'aportació del sòl per part dels muni-

cipis i la construcció dels mateixos per part de la Generalitat. Aquests habitatges inclosos dins el patronat serien de lloguer i un altre percentatge destinat a l'estalvi forçat i a manteniment.

Les condicions que es valoraran per tenir accés a aquest Pla Nacional d'Habitatges de Lloguer per a Joves són bàsicament les següents:

*Cobrar una quantitat no superior a les 100 mil pessetes mensuals.

*Es tindrà en compte si s'adquireix el pis individualment o en parella.

*S'aplicarà en ciutats més grans de 20.000 habitants.

*Es valorarà si els joves estan estudiant.

*Hi tindrà igual accés un jove amb contracte indefinit que un amb contracte temporal.

Alliberats per al curs 90-91

En el DOG ja s'ha publicat l'Ordre de 5 de juny de 1990, per la qual s'estableixen els criteris i el procediment per a la concessió d'ajudes a entitats sense finalitat de lucre, per contractar treballadors en règim de contractació temporal.

La Direcció General d'Ocupació del Departament de Treball ha dictat aquest any mesures molt restrictives per la concessió de l'esmentada subvenció, la qual cosa, origina que el criteri de selecció per enguany sigui molt més estricte que l'any passat.

Des del Comitè Executiu hem sol·licitat cinc places (dues per Barcelona, i una per Girona, Lleida i Tarragona respectivament). Aquestes han d'ésser cobertes per dones menors de 28 anys, que figurin inscrites com a aturades no subsidiàries abans de l'entrada en vigor d'aquesta Ordre, el dia 30 de juny de 1990. Per aquest motiu demanem que ens feu arribar les vostres propostes de persones per a ocupar les places sol·licitades. No cal ser militant per optar a una d'aquestes places.

11 SETEMBRE 1990

LA COCTELERA és editada per la Secretaria de Premsa,
Publicacions i Propaganda de les JERC

c/ Villarroel, 45 entresol 08011 Barcelona Tl. 323 48 52

Dipòsit legal: B-3552-89